

Sofocle,
Antigone, 497 – 525

- AN. Θέλεις τι μείζον ἢ κατακτεῖναί μ' ἑλών;
- KP. Ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.
- AN. Τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἔμοι τῶν σῶν λόγων
ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτέ·
οὕτω δὲ καὶ σοὶ τᾶμ' ἀφανδάνοντ' ἔφω.
Καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθείσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλήσοι φόβος.
Ἄλλ' ἢ τυραννὶς πολλὰ τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ
κᾶξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἃ βούλεται.
- KP. Σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὄρας.
- AN. Ὅρωσι χοῦτοι· σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα.
- KP. Σὺ δ' οὐκ ἐπαιδῆ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;
- AN. Οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν.
- KP. Οὐκουν ὄμαιμος χῶ καταντίον θανῶν;
- AN. Ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταύτου πατρός.
- KP. Πῶς δῆτ' ἐκείνω δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν;
- AN. Οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανῶν νέκυς.
- KP. Εἴ τοί σφε τιμᾶς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.
- AN. Οὐ γάρ τι δοῦλος. ἄλλ' ἀδελφὸς ὄλετο.
- KP. Πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστάς ὑπερ.
- AN. Ὅμως ὃ γ' Ἄιδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ.
- KP. Ἄλλ' οὐχ ὁ χρηστός τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος.
- AN. Τίς οἶδεν εἰ κάτω ἴσιν εὐαγῆ τάδε;
- KP. Οὗτοι ποθ' οὐχθρός, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.
- AN. Οὗτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφω.
- KP. Κάτω νυν ἔλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή.